

ЗДРАВЕЦЪ

Год. I.

Януари, 1921.

Кн. I.

М-ва.

Честита нова година!
ви казва здравецъ отъ градина.

Вънъ зима люта! Страшно вѣе!
Вихрушка мразна, снѣгъ пилѣе.
Подъ снѣжни прѣспи спи земята,
Отдавна мъртви сж цвѣтята!
А утрѣ нова е година,
Че старата се вечъ измина,
А утрѣ нова е година . . .
За туй съсъ братчето двамина
Въ градината се озовахме,
Отъ дрѣна прѣчки си набрахме.

—
Слѣдъ туй, тукъ-тамъ снѣга прѣровихъ
И здравкови листа разровихъ.
И чухъ да казва здравецъ мили
Съ гласецъ приятенъ и звѣнливи:
„Къмъ менъ, дѣчица, приближете,
Отъ менъ листенца наберете,
На всичкитѣ дѣца кажете:
— Въ градина той едничкъкъ бѣше
И самъ саминъ си тамъ растѣше.
Ахъ, радость дѣхатъ му листата,
И здраве дава миризмата.